

Konklusion

- 1) Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at et holdingselskabs udlejning af en fast ejendom til sit datterselskab udgør en »indgriben i administrationen« heraf, som skal anses for at være økonomisk virksomhed som omhandlet i dette direktivs artikel 9, stk. 1, som giver ret til fradrag af merværdiafgift (moms) på udgifter, som selskabet har afholdt til erhvervelse af andele i dette datterselskab, for så vidt som denne tjenesteydelse har en permanent karakter, foretages mod vederlag og er afgiftsbelagt, hvilket indebærer, at denne udlejning ikke er fritaget, og at der består en direkte sammenhæng mellem den leverede tjenesteydelse og den modværdi, der er modtaget fra den begunstigede. Omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som deltager i administrationen heraf ved at udleje en ejendom til disse datterselskaber, og som i forbindelse hermed udøver økonomisk virksomhed, skal antages at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og momsen erlagt i forbindelse med disse omkostninger skal i princippet fradrages fuldt ud.

- 2) Omkostninger forbundet med erhvervelsen af andele i datterselskaber, der er afholdt af et holdingselskab, som alene deltager i administrationen af visse af datterselskaberne, og som med hensyn til de øvrige datterselskaber derimod ikke udøver en økonomisk virksomhed, skal alene antages delvist at vedrøre holdingselskabets generelle omkostninger, og momsen på disse omkostninger kan følgelig kun fradrages forholdsmæssigt for et beløb, der svarer til de omkostninger, der vedrører økonomisk virksomhed i henhold til de kriterier for fordeling, som er fastsat af medlemsstaterne, der ved udøvelsen af denne beføjelse skal tage hensyn til momsdirektivets formål og opbygning og herved fastsætte en beregningsmetode, som objektivt afspejler, hvilken del af de forudgående udgifter der reelt skal henføres til økonomisk virksomhed og til ikke-økonomisk virksomhed, hvilket det tilkommer den nationale ret at fastslå.

⁽¹⁾ EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 5. juli 2018 — Verein für lauterer Wettbewerb eV mod Princesport GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-339/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — betegnelser for tekstilfibre og tilknyttede krav til etikettering og mærkning — forordning (EU) nr. 1007/2011 — artikel 7 og 9 — rene tekstilprodukter — multitekstilfiberprodukter — metoder for etikettering eller mærkning)

(2018/C 301/11)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für lauterer Wettbewerb eV

Sagsøgt: Princesport GmbH

Konklusion

- 1) Artikel 4 og artikel 14, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27. september 2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF, sammenholdt med tiende betragtning til denne forordning, skal fortolkes således, at de fastsætter en generel forpligtelse til etikettering eller mærkning med henblik på at angive fibersammensætningen for alle tekstilprodukter, herunder de tekstilprodukter, der er defineret i den nævnte forordnings artikel 7.
- 2) Artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 1007/2011 skal fortolkes således, at den ikke fastsætter en forpligtelse til, at der på et rent tekstilprodukts etikette eller mærkning anvendes en af de tre heri omhandlede tilføjelser, dvs. »100 %«, »ren« eller »hel«. Når disse tilføjelser anvendes, kan de anvendes i kombination med hinanden.
- 3) Artikel 9, stk. 1, i forordning nr. 1007/2011 skal fortolkes således, at forpligtelsen til på etiketten eller mærkningen at angive betegnelsen og vægtprocenten for alle de i det omhandlede tekstilprodukt indeholdte fibre ikke finder anvendelse på et rent tekstilprodukt.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 4. juli 2018 — Wolfgang Wirth m.fl. mod Thomson Airways Ltd. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Hamburg — Tyskland)

(Sag C-532/17) ⁽¹⁾

[Præjudiciel forelæggelse — transport — forordning (EF) nr. 261/2004 — artikel 2, litra b) — anvendelsesområde — begrebet »transporterende luftfartsselskab« — kontrakt om leje af et fly med besætning (»wet lease«)]

(2018/C 301/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wolfgang Wirth, Theodor Müller, Ruth Müller og Gisela Wirth

Sagsøgt: Thomson Airways Ltd.

Konklusion

Begrebet »transporterende luftfartsselskab« som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91, og navnlig i denne forordnings artikel 2, litra b), skal fortolkes således, at det ikke omfatter et luftfartsselskab, der i lighed med det i hovedsagen omhandlede luftfartsselskab udlejer et fly og en besætning til et andet luftfartsselskab i henhold til en kontrakt om leje af et fly med besætning (»wet lease«), men ikke har det operationelle ansvar for flyvningerne, herunder når det i den reservationsbekræftelse af en plads på en flyvning, som er blevet udstedt til passagererne, er anført, at denne flyvning udføres af dette førstnævnte luftfartsselskab.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.